

Verzonden: donderdag 10 maart 2022 10:22

Onderwerp: Waanideeën over groene energie

Geacht statenlid,

Bijgaand een opiniestuk over de waanideeën van het Westen over groene energie die Poetin sterker dan ooit hebben gemaakt.

Hierdoor heeft o.a. Europa zich sterk afhankelijk gemaakt van Rusland.

Het opiniestuk is een vertaling van een artikel geschreven door een Amerikaanse onderzoeker en criticus.

Er is toestemming om artikelen van zijn hand te publiceren.

Met vriendelijke groeten,

Gepensioneerd manager en voormalig gemeenteraadslid

De waanideeën van het Westen over groene energie maakten Poetin sterker. Terwijl wij plastic rietjes hebben verboden, heeft Rusland de productie van olie en gas verhoogd, van kernenergie zelfs verdubbeld.

Hoe is Vladimir Poetin – een man die een land regeert met een kleine economie – erin geslaagd om een niet-uitgelokte grootschalige aanval op een vrij land als Oekraïne te lanceren? Er is een diep psychologisch, politiek antwoord op die vraag; hij wil dat Oekraïne weer deel uitmaakt van Rusland terwijl het Westen en Oekraïne zelf willen dat het een vrij land blijft. Hij is bereid een enorm verlies aan mensenlevens en geld te riskeren om het te krijgen. Helaas zijn er serieuze grenzen aan hoeveel de VS en Europa militair willen doen. En Poetin weet dit.

Er ontbreekt echter een verhaal over de materiële realiteit en fundamentele economie – twee dingen die Poetin veel beter lijkt te begrijpen dan zijn tegenhangers in de vrije wereld en vooral in Europa.

Poetin weet dat **Europa 3,6 miljoen vaten olie per dag** produceert, maar dat de Europese behoefte **15 miljoen vaten olie per dag** is. Poetin weet dat Europa **230 miljard kubieke meter aardgas per jaar** produceert, maar behoefte heeft aan meer dan het dubbele: **560 miljard kubieke meter**. Hij weet dat Europa behoefte heeft aan **950 miljoen ton steenkool per jaar**, maar slechts de helft daarvan zelf produceert.

De voormalige KGB-agent weet dat Rusland **11 miljoen vaten olie per dag** produceert, maar slechts **3,4 miljoen vaten** zelf nodig heeft. Hij weet dat Rusland nu meer dan **700 miljard m³ gas per jaar** produceert, maar slechts **ongeveer 400 miljard zelf gebruikt**.

Rusland delft **jaarlijks 800 miljoen ton steenkool**, maar heeft zelf maar **300 miljard ton** nodig.

Zo levert Rusland ongeveer **20 procent van de Europese olie, 40 procent van zijn gas en 20 procent van zijn steenkool**. Een eenvoudige rekensom. Een kind zou het kunnen.

De reden waarom Europa geen gespierde afschrikkende dreiging heeft geuit om Russische agressie te voorkomen - en in feite verhinderde dat de VS bondgenoten zover kreeg om meer te doen - is dat het Poetins olie en gas hard nodig heeft.

De vraag is waarom.

Hoe is het mogelijk dat Europese landen, vooral Duitsland, zich in de dertig jaar sinds het einde van de Koude Oorlog zo afhankelijk hebben gemaakt van een autoritair land?

Het is namelijk een feit dat deze landen in de greep zijn van een misleidende ideologie waardoor ze niet in staat zijn om de harde realiteit van energieproductie te begrijpen.

De groene ideologie houdt vol dat we geen kernenergie nodig hebben en dat we geen “fracking” nodig hebben.

Het benadrukt dat het gewoon een kwestie van goede wil en geld is om snel over te schakelen naar volledig hernieuwbare energie. Het dringt erop aan dat we een “degrowth”(ontgroeien) van de economie nodig hebben, en dat we worden geconfronteerd met het dreigende menselijke “uitsterven”.

John Kerry, de klimaatgezant van de VS, vatte de “bijziendheid” van deze visie perfect samen toen hij in de dagen voor de oorlog zei dat de Russische invasie van Oekraïne uiteraard een verregaande negatieve impact op het klimaat zou kunnen hebben. Maar even belangrijk is dat je de focus van de mensen gaat verliezen.

Maar het was de focus van het Westen op het genezen van de planeet met “zachte energie” hernieuwbare energiebronnen, en het afstappen van aardgas en kernenergie, waardoor Poetin de Europese energievoorziening in een wurggreep kon krijgen.

Terwijl het Westen in een hypnotische trance raakte over het herstellen van zijn relatie met de natuur, het afwenden van de klimaatapocalyps en het aanbidden van een tiener genaamd Greta, ging Vladimir Poetin door met zijn strategie.

Europa kon exporteren, besteedden westerse regeringen hun tijd en energie aan “carbon footprints”(kooi Terwijl hij in eigen land kernenergie uitbreidde, zodat Rusland zijn kostbare olie en gas naar Istof voetafdrukken), een term die werd bedacht door een reclamebureau dat voor BP werkte.

Ze hebben plastic rietjes verboden vanwege het wetenschappelijk huiswerk van een 9-jarig Canadees kind. Ze betaalden urenlang therapie voor “klimaatangst”.

Terwijl Poetin de olie- en aardgasproductie van Rusland verhoogde, en vervolgens de productie van kernenergie verdubbelde om meer export van zijn kostbare gas mogelijk te maken, sloot Europa, onder leiding van Duitsland, zijn kerncentrales, sloot de gasvelden en weigerde meer te ontwikkelen door middel van geavanceerde methoden zoals fracking.

De cijfers vertellen het verhaal het beste.

In 2016 kwam 30% van het door de Europese Unie benodigde aardgas uit Rusland.

In 2018 steeg dat cijfer naar 40%.

In 2020 was dat bijna 44% en begin 2021 was dat bijna 47%. *Alarmerende cijfers.*

Ondanks al zijn geneuzel over Poetin, tartte Donald Trump in 2018 het diplomatieke protocol om Duitsland publiekelijk te waarschuwen voor de afhankelijkheid van Moskou.

“Duitsland is wat mij betreft de gevangene van Rusland omdat het zoveel van zijn energie uit Rusland haalt”, zei Trump.

Dit bracht de toenmalige Duitse bondskanselier Angela Merkel, die in beleefde kringen alom werd geprezen omdat ze de laatste serieuze leider in het Westen was, ertoe te zeggen dat haar land “haar eigen beleid kan maken en haar eigen beslissingen kan nemen”.

Het resultaat is de ergste wereldwijde energiecrisis sinds 1973, waardoor de prijzen voor elektriciteit en benzine over de hele wereld sterk stijgen. Het is in wezen een crisis veroorzaakt door een ontoereikend aanbod.

Maar de schaarste is volledig gefabriceerd. Europeanen - geleid door figuren als Greta Thunberg en leiders van de Europese “groene partijen”, en gesteund door Amerikanen als John Kerry - geloofden dat een gezonde relatie met de aarde vereist dat energie schaars wordt. Door zich te wenden tot hernieuwbare energiebronnen, zouden ze de wereld wel eens laten zie hoe te leven zonder de planeet te schaden.

Maar dit was niets anders dan een utopie. Je kunt niet een heel net van stroom voorzien met zon en wind, omdat zon en wind nu eenmaal niet constant zijn, en de huidige batterijen zijn niet eens goedkoop genoeg om ‘s nachts grote hoeveelheden elektriciteit op te slaan, laat staan hele seizoenen.

In dienst van de groene ideologie maakten ze van de perfectie de vijand van het goede - en van Oekraïne